

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. november 15.*

„Fellebbezés — Közös kül- és biztonságpolitika — Az elefántcsontparti helyzet tekintetében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — EUMSZ 296. cikk — Indokolási kötelezettség — Védelemhez való jog — A tényleges bírósági jogorvoslathoz való jog — A tulajdon tiszteletben tartásához való jog”

A C-417/11. P. sz. ügyben,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Bishop, B. Driessen és E. Dumitriu-Segnana, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

támogatja:

a **Francia Köztársaság** (képviselek: G. de Bergues és É. Ranaivoson, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó a fellebbezési eljárásban,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2011. augusztus 5-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

Nadiany Bamba (lakóhelye: Abidjan [Elefántcsontpart], képviseli kezdetben: P. Haïk, később: P. Maisonneuve ügyvéd)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselek: E. Cujo és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta a harmadik tanács elnökeként eljárva, K. Lenaerts (előadó), Juhász E., G. Arestis és J. Malenovský bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. szeptember 20-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Unió Tanácsa az Európai Unió Törvényszéke által a T-86/11. sz., Bamba kontra Tanács ügyben 2011. június 8-án hozott ítélet (EBHT 2011., II-2749. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék megsemmisítette az Elefántcsontparttal szembeni korlátozó intézkedések megújításáról szóló 2010/656/KKBP tanácsi határozat módosításáról szóló, 2011. január 14-i 2011/18/KKBP tanácsi határozatot (HL L 11., 36. o.; HL L 156., 2011.6.15., 12. o.), valamint az elefántcsontparti helyzet tekintetében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 560/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. január 14-i 25/2011/EU tanácsi rendeletet (HL L 11., 1. o.) (a továbbiakban: vitatott határozat, illetőleg vitatott rendelet, valamint együttesen: vitatott jogi aktusok), amennyiben ez a két jogi aktus Nadiany Bambát érinti.

Jogi háttér és a jogvita előzményei

- 2 N. Bamba az Elefántcsontparti Köztársaság állampolgára.
- 3 2004. november 15-én az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa elfogadta az 1572 (2004) számú határozatot, amelyben többek között megállapította, hogy az elefántcsontparti helyzet továbbra is veszélyezteti a nemzetközi békét és biztonságot a térségben, és ezen országgal szemben bizonyos korlátozó intézkedések előírását határozta el.
- 4 Az 1572 (2004) számú határozat 14. pontja felállít egy bizottságot (a továbbiakban: szankcióbizottság), amelynek a feladata többek között a szóban forgó határozat által a 9. és 11. pontban előírt, az utazásra, valamint a pénzeszközök, vagyoni értékek és gazdasági erőforrások befagyasztására vonatkozó korlátozó intézkedésekkel érintett személyek és szervezetek megnevezése, valamint a lista naprakészen tartása. A szankcióbizottság soha nem nevezte meg N. Bambát olyan személyként, akivel szemben ilyen intézkedéseket kell alkalmazni.
- 5 2004. december 13-án a Tanács, mivel úgy ítélte meg, hogy az 1572 (2004) számú határozat végrehajtása érdekében szükséges az Európai Közösség fellépése, elfogadta az Elefántcsontpart elleni korlátozó intézkedésekről szóló 2004/852/KKBP közös álláspontot (HL L 368., 50. o.).
- 6 Mivel a Tanács úgy ítélte meg, hogy a 2004/852 közös álláspontban leírt intézkedések közösségi szintű végrehajtásához rendelet szükséges, 2005. április 12-én elfogadta az elefántcsontparti helyzet tekintetében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 560/2005/EK rendeletet (HL L 95., 1. o.).
- 7 A 2004/852 közös álláspontot többször megújították és módosították, majd hatályon kívül helyezték, és helyébe az Elefántcsontparttal szembeni korlátozó intézkedések megújításáról szóló, 2010. október 29-i 2010/656/KKBP tanácsi határozat (HL L 285., 28. o.) lépett.
- 8 Az Elefántcsontparti Köztársaság elnökének kijelölésére vonatkozó választásra 2010. október 31-én és november 28-án került sor.

- 9 2010. december 3-án az Egyesült Nemzetek főtitkárának elefántcsontparti különleges képviselője hitelesítette az elnökválasztás második fordulójának eredményét, ahogyan azt a független választási bizottság elnöke 2010. december 2-án kihirdette, megerősítve, hogy az elnökválasztás győztese Alassane Ouattara.
- 10 A Tanács 2010. december 13-án hangsúlyozta, hogy az október 31-én és november 28-án tartott elnökválasztás nagyban hozzájárulhat Elefántcsontpart békéhez és stabilitáshoz való visszatéréséhez, valamint kijelentette, hogy az elefántcsontparti nép által kifejezett szuverén akaratot feltétlenül tiszteletben kell tartani. Tudomásul vette az Egyesült Nemzetek főtitkára elefántcsontparti különleges képviselőjének a hitelesítésre vonatkozó megbízása keretében tett megállapításait, és gratulált A. Ouattarának az Elefántcsontparti Köztársaság elnökévé való megválasztásához.
- 11 2010. december 17-én az Európai Tanács felszólította az elefántcsontparti polgári és katonai vezetőket, hogy amennyiben ezt még nem tették meg, ismerjék el A. Ouattarát, a demokratikusan megválasztott elnököt. Az Európai Tanács kinyilvánította az Európai Unió arra vonatkozó elhatározását, hogy célzott szankciókat fog hozni azokkal szemben, akik továbbra is akadályozzák az elefántcsontparti nép által kifejezett szuverén akarat tiszteletben tartását.
- 12 A Tanács, annak érdekében, hogy utazást korlátozó intézkedéseket írjon elő egyes személyekkel szemben, akik – bár az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa vagy szankcióbizottsága nem jelölte meg őket – akadályozzák a békefolyamatot és a nemzeti megbékélést Elefántcsontparton, és különösen akik veszélyeztetik a választási eljárás szabályszerű lebonyolítását, elfogadta a 2010/656 tanácsi határozat módosításáról szóló, 2010. december 22-i 2010/801/KKBP határozatot (HL L 341., 45. o.). E személyek jegyzéke a 2010/656 határozat II. mellékletében szerepel.
- 13 2011. január 14-én a Tanács elfogadta a vitatott határozatot.
- 14 Az említett határozat (2)–(7) preambulumbekzdése kimondja:
 - „(2) A Tanács 2010. december 13-án kiemelte, hogy az október 31-én és november 28-án tartott elnökválasztás nagyban hozzájárulhat Elefántcsontpart békéhez és stabilitáshoz való visszatéréséhez, valamint kijelentette, hogy az elefántcsontparti nép által kifejezett szuverén akaratot feltétlenül tiszteletben kell tartani.
 - (3) 2010. december 17-én az Európai Tanács felszólította az elefántcsontparti polgári és katonai vezetőket, hogy amennyiben ezt még nem tették meg, ismerjék el Alassan Ouattarát, a demokratikusan megválasztott elnököt.
 - (4) A Tanács 2010. december 22-én elfogadta a [2010/801] határozatot az azon személyekkel szembeni utazási korlátozások bevezetése érdekében, akik akadályozzák a béke- és a nemzeti megbékélési folyamatot, különös tekintettel azokra, akik veszélyeztetik a választási eljárás szabályszerű lebonyolítását.
 - (5) A Tanács 2011. január 11-én elfogadta a [2010/656] határozat módosításáról szóló 2011/17/KKBP határozatot annak érdekében, hogy további személyeket vegyenek fel az utazási korlátozások hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe.
 - (6) Tekintettel az elefántcsontparti helyzet súlyosságára, további korlátozó intézkedéseket kell elrendelni az említett személyekkel szemben.
 - (7) Ezenkívül a [2010/656] határozat II. mellékletében foglalt, a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékét módosítani kell, és az egyes személyekre vonatkozó információkat naprakésszé kell tenni”.

15 A vitatott határozat 1. cikke szerint:

„A [2010/656] határozat a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

»5. cikk

(1) Be kell fagyasztani minden olyan pénzeszközt és gazdasági erőforrást, amely:

[...]

b) a II. mellékletben említett – az I. mellékletben foglalt jegyzékben nem szereplő – azon személyek vagy szervezetek közvetlen vagy közvetett tulajdonában van, illetve közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll, akik akadályozzák a béke- és a nemzeti megbékélési folyamatot, különös tekintettel azokra, akik veszélyeztetik a választási eljárás szabályszerű lebonyolítását, vagy az e személyek – illetve a nevükben vagy az utasításukra eljáró személyek – közvetlen vagy közvetett tulajdonát képező, illetve közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt álló szervezetek birtokában van.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyek és szervezetek számára vagy javára sem közvetlenül, sem közvetetten nem bocsátható rendelkezésre semmilyen pénzeszköz, vagyoni érték.

[...]«.

2. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:»10. cikk

[...]

(3) A[z] [...] 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett intézkedéseket rendszeres időközönként, de legalább 12 havonta felül kell vizsgálni. Amennyiben a Tanács a 6. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban úgy határoz, hogy ezen intézkedések alkalmazását szükségessé tevő feltételek már nem állnak fenn, azok az érintett személyek és szervezetek tekintetében hatályukat veszítik.«”

16 A vitatott határozat 2. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A [2010/656][...] határozat II. mellékletének helyébe e határozat mellékletének szövege lép.”

17 2011. január 14-én a Tanács a vitatott rendeletet is elfogadta.

18 E rendelet (1)–(4) preambulumbekzdése a következőket állapítja meg:

„(1) A [vitatott határozattal] módosított [2010/656] határozat korlátozó intézkedések elfogadásáról rendelkezik egyes, az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) Biztonsági Tanácsa vagy szankcióbizottsága által nem megjelölt személyek ellen, akik akadályozzák a békefolyamatot és a nemzeti megbékélést Elefántcsontparton és különösen akik veszélyeztetik a választási eljárás szabályszerű lebonyolítását, valamint azon jogi személyek, szervezetek és testületek ellen, amelyek ilyen személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt állnak, illetve ezek nevében vagy utasítására járnak el.

[...]

(4) Tekintettel arra, hogy az elefántcsontparti helyzet konkrét fenyegetést jelent a nemzetközi békére és biztonságra nézve, továbbá a [2010/656] határozat I. és II. melléklete módosításának és felülvizsgálatának folyamatával való egységesség biztosítása érdekében, az [560/2005] rendelet I. és IA. mellékletében foglalt jegyzékek módosítására vonatkozó hatáskört a Tanácsnak kell gyakorolnia.”

19 A vitatott rendelet 1. cikke értelmében:

„Az [560/2005] rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

»2. cikk

(1) Az I. mellékletben vagy az IA. mellékletben felsorolt természetes és jogi személyek, szervezetek és testületek tulajdonában lévő, vagy ezek által közvetlenül vagy közvetve ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági forrást be kell fagyasztani.

(2) Semmiféle pénzeszköz vagy gazdasági forrás sem közvetlenül, sem közvetve nem bocsátható az I. mellékletben vagy az IA. mellékletben felsorolt természetes és jogi személyek, szervezetek és testületek rendelkezésére vagy javára.

[...]

(5) Az IA. melléklet a módosított [2010/656] határozat 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett természetes és jogi személyeket, szervezeteket és testületeket tartalmazza.«

[...]

7. A szöveg a következő cikkel egészül ki:»11a. cikk

[...]

(2) Amennyiben a Tanács úgy határoz, hogy egy természetes vagy jogi személyt, szervezetet vagy testületet a 2. cikk (1) bekezdésének a hatálya alá von, ennek megfelelően módosítja az IA. mellékletet.

(3) A Tanács döntését és a jegyzékbe vétel okait közli – amennyiben a cím ismert, közvetlenül, egyéb esetben értesítés közzététele útján – az (1) és (2) bekezdésben említett természetes vagy jogi személlyel, szervezettel vagy testülettel, lehetővé téve számára, hogy észrevételeket tegyen.

(4) Amennyiben észrevételeket tesznek, vagy új érdemi bizonyítékot nyújtanak be, a Tanácsnak felül kell vizsgálnia döntését, és erről értesítenie kell az érintett természetes vagy jogi személyt, szervezetet vagy testületet.

[...]

(6) Az IA. mellékletben foglalt jegyzéket rendszeresen, legalább 12 havonta felül kell vizsgálni.«

[...]

10. Az I. mellékletben szereplő szöveget IA. mellékletként illesztik be az [560/2005] rendeletbe.”

- 20 A vitatott jogi aktusokkal a Tanács első ízben vette fel N. Bamba nevét a pénzeszközök befagyasztásából álló korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek közé. A vitatott határozattal módosított 2010/656 határozat II. melléklete A. részének 6. pontja és a vitatott rendelettel módosított 560/2005 rendelet IA. mellékletének 6. pontja ezt a felvételt a következő megjegyzéssel egészítette ki: „[A »Le temps« hírlapot szerkesztő Cyclone vállalatcsoport igazgatója]: A béke- és a megbékélési folyamat akadályozása a gyűléltre és az erőszakra való nyilvános uszítás és a 2010. évi elnökválasztással kapcsolatos félretájékoztatási kampányban való részvétel révén”.
- 21 2011. január 18-án a Tanács értesítést tett közzé a 2010/656 határozat és az 560/2005 rendelet által előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek részére (HL 2011. C 14., 8. o.; a továbbiakban: 2011. január 18-án közzétett értesítés). Ebben az értesítésben a Tanács emlékeztet azon határozatára, mely szerint a vitatott határozattal módosított 2010/656 határozat II. mellékletében és a vitatott rendelet által módosított 560/2005 rendelet IA. mellékletében szereplő személyeket és szervezeteket fel kell venni az ezen aktusokban előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékébe. A Tanács felhívja továbbá e személyek és szervezetek figyelmét arra a lehetőségre, amely szerint kérvényezhetik az érintett tagállamok illetékes hatóságainál, hogy engedélyezzék a befagyasztott pénzeszközök alapvető szükségletekre vagy konkrét kifizetésekre történő használatát. A Tanács pontosítja ezenkívül, hogy az érintett személyek és szervezetek az igazoló iratok csatolása mellett kérvényezhetik a Tanácsnál a szóban forgó jegyzékekbe való felvételükről szóló döntés felülvizsgálatát. A Tanács emlékeztet végül arra a lehetőségre, hogy a határozatát „az [EUMSZ] 275. cikk második bekezdése és az [EUMSZ] 263. cikk negyedik és hatodik bekezdése szerinti feltételek alapján megtámadhatják az Európai Unió Törvényszéke előtt.”

Az elsőfokú eljárás és a megtámadott ítélet

- 22 A Törvényszék Hivatalához 2011. február 14-én benyújtott keresetlevelével N. Bamba a vitatott jogi aktusok rá vonatkozó részének megsemmisítése iránt keresetet terjesztett elő.
- 23 A Törvényszék engedélyezte az Európai Bizottságnak, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.
- 24 A keresetének alátámasztására N. Bamba két jogalapra hivatkozott.
- 25 E jogalapok közül az első, amely a védelemhez való jog és a tényleges jogorvoslathoz való jog megsértésén alapul, három részből állt. A második rész azon a tényen alapult, hogy a vitatott jogi aktusok nem írják elő az N. Bambát a szóban forgó jegyzékekbe felvevő határozat részletes indokolásának közlését.
- 26 Ezt a második részt a Törvényszék a megtámadott ítélet 38–57. pontjában vizsgálta meg. Miután az említett ítélet 41. és 42. pontjában megállapította, hogy mind a 2010/656 határozat, mind az 560/2005 rendelet előírja, hogy a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyekkel, szervezetekkel és testületekkel közölni kell az említett határozat II. mellékletében és az említett rendelet IA. mellékletében szereplő jegyzékbe történő felvételüket igazoló indokokat, a Törvényszék megvizsgálta, hogy a jelen esetben az említett indokokat olyan módon közölték-e N. Bambával, hogy az gyakorolhassa a védelemhez való jogát és a tényleges bírósági jogorvoslathoz való jogát.
- 27 A Törvényszék a megtámadott ítélet 47. és 48. pontjában emlékeztetett a jelen esetben szóban forgóhoz hasonló, korlátozó intézkedéseket előíró tanácsi aktus indokolására vonatkozó kötelezettség tartamával kapcsolatos, releváns ítélkezési gyakorlatra. Ezt követően az említett ítélet 49–51. pontjában megállapította, hogy mind a vitatott határozat (6) és (7) preambulumbekzdésében és a vitatott rendelet (4) preambulumbekzdésében kifejtett indokok, amelyek az elefántcsontparti helyzet súlyosságáról és arról a konkrét fenyegetésről szóltak, amelyet ez a helyzet a nemzetközi békére és biztonságra nézve jelent, mind a 2010/656 határozat II. melléklete A. részének 6. pontjában, valamint az 560/2005

rendelet IA. melléklete A. részének 6. pontjában N. Bambával kapcsolatban kifejtett, és a jelen ítélet 20. pontjában említett indokok „homályos és általános megfontolások” nem pedig „különös és konkrét okok[...], amelyek miatt a [Tanács] mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy [N. Bambának] a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá kell tartoznia”.

28 A Törvényszék a megtámadott ítélet 52. pontjában többek között a következőket állapította meg:

„[...] azon megjelölés, hogy [N. Bamba] a »Le temps« hírlapot szerkesztő Cyclone vállalatcsoport igazgatója, nem minősül olyan jellegű körülménynek, amely elegendően és különösen indokolná a vele szemben hozott megtámadott jogi aktusokat. E megjelölés ugyanis nem teszi lehetővé annak megértését, hogy [N. Bamba] mennyiben vett részt a béke- és a megbékélési folyamat akadályozásában a gyűlöletre és az erőszakra való nyilvános uszítás és a 2010. évi elnökválasztással kapcsolatos félretájékoztatási kampányban való részvétel révén. Nem említenek tehát semmilyen konkrét körülményt, amely [N. Bambának] lenne felrőható, és amely igazolhatná a szóban forgó intézkedéseket”.

29 A Törvényszék a megtámadott ítélet 53. pontjában ezt azzal egészítette ki, hogy semmilyen bizonyíték nem enged arra következtetni, hogy a jelen ügy körülményei között N. Bambával szemben felhozott kifogások részletekbe menő közzététele az Unió és tagállamai biztonságát vagy a nemzetközi kapcsolataik irányítását érintő közérdeken alapuló kényszerítő megfontolásokba ütközne, vagy sértene N. Bamba jogos érdekeit, mivel súlyosan sértheti a jóhírnevét. A Tanács egyébként egyetlen ilyen bizonyítékra sem hivatkozott.

30 A megtámadott ítélet 54. pontjában a Törvényszék rámutatott, hogy semmilyen kiegészítő indokolást nem közöltek N. Bambával a vitatott jogi aktusok elfogadását követően vagy a Törvényszék előtti eljárás során. A Tanács az írásbeli szakasz során annak felidézésére szorítkozott, hogy N. Bambát a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékeibe „a félretájékoztatási kampányért, valamint az elefántcsontparti közösségek közötti gyűlöletre és erőszakra való [uszításért való felelőssége]” miatt vették fel, hozzátéve, hogy „Laurent Gbagbo egyik legfontosabb segítője volt”, és hogy ő volt a „második felesége”. Ugyanakkor a tárgyalás során a Tanács közölte a Törvényszékkel, hogy nem ez utóbbi minőség igazolta N. Bambának az említett jegyzékekbe történő felvételét.

31 A Törvényszék a megtámadott ítélet 55. pontjában azt is hangsúlyozta, hogy azon tény, hogy N. Bamba a vitatott jogi aktusok vagy a 2001. január 18-án közzétett értesítés közzétételét követően nem kérte, hogy a Tanács közölje vele a szóban forgó jegyzékbe való felvétele különös és konkrét okait, nem volt releváns a jelen ügyben, mivel az indokolási kötelezettség a Tanácsot terhelte, és mivel a Tanácsnak e kötelezettségnek vagy a felvételtől való döntés időpontjában, vagy legalábbis a lehető leggyorsabban azután, hogy arra sor került, eleget kellett tennie.

32 A Törvényszék a megtámadott ítélet 56. pontjában megállapította, hogy a vitatott jogi aktusok indokolása nem tette lehetővé N. Bamba számára azok érvényességének a Törvényszék előtt való vitatását, és ez megakadályozta, hogy a Törvényszék felülvizsgálhassa ezen jogi aktusok jogszerűségét.

33 Mivel álláspontja szerint nem volt szükség sem az első jogalap többi részének, sem a második jogalaphoz a vizsgálatára, a Törvényszék megsemmisítette az említett jogi aktusokat az N. Bambára vonatkozó részükben.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

34 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

- hozzon végleges határozatot a jelen fellebbezés tárgyát képező kérdésekben és utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant, valamint
 - N. Bambát kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú eljárásban és a jelen fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.
- 35 N. Bamba azt kéri, hogy a Bíróság:
- nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatatlannak;
 - utasítsa el a fellebbezést, és
 - a Bíróság eljárási szabályzatának 69. és azt követő cikkei alapján a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 36 A Francia Köztársaság – amelynek a Bíróság elnöke a 2012. január 9-i végzésével engedélyezte, hogy a Tanács fellebbezési kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon – azt kéri, hogy a Bíróság adjon helyt a Tanács fellebbezésének.

A fellebbezésről

- 37 A fellebbezés két jogalapra épül. A Tanács elsődlegesen az arra alapított jogalapra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a vitatott jogi aktusokban szereplő indokolás nem felel meg az EUMSZ 296. cikk követelményeinek. Másodlagosan a Tanács az arra alapított jogalapot hozza fel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen esetben az indokolási kötelezettség tiszteletben tartására vonatkozó értékelése során figyelmen kívül hagyta azt az N. Bamba előtt jól ismert összefüggést, amelyben a vitatott jogi aktusok elfogadására sor került.

Az elfogadhatóságról

- 38 N. Bamba azt állítja, hogy a két fellebbezési jogalap elfogadhatatlan, mivel azok új ténybeli körülményeken alapulnak. N. Bamba úgy érvel, hogy e két, téves jogalkalmazásra alapított jogalap ürügyével a Tanács a jelen fellebbezést valójában „eszközként használta fel” annak érdekében, hogy Bíróság elé terjesszen újságcikkeken alapuló olyan ténybeli elemeket, amelyeket korábban nem terjesztettek sem elé, sem a Törvényszék elé, és amelyek ebből következően az utóbbi előtt soha nem képezték kontradiktórius vita tárgyát.
- 39 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 58. cikke szerint a Bírósághoz benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat.
- 40 A fellebbezési eljárás keretében a Bíróság hatásköre az első fokon eljáró bíróság előtt megvitatott jogalapokra vonatkozó jogi döntés értékelésére korlátozódik. Ebből következően a Bíróságnak az ilyen eljárás keretében csak annak vizsgálatára van hatásköre, hogy a fellebbezésben található érvelés a megtámadott ítélet valamely téves jogalkalmazását azonosítja-e (lásd ebben az értelemben a C-352/98. P. sz., Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben 2000. július 4-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-5291. o.] 35. pontját, a C-76/01. P. sz., Eurocoton és társai kontra Tanács ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-10091. o.] 47. pontját, valamint a C-348/06. P. sz., Bizottság kontra Girardot ügyben 2008. február 21-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-833. o.] 49. pontját).

- 41 Valamely uniós intézmény által elfogadott jogi aktus indokolási kötelezettsége terjedelmének kérdése olyan jogkérdést képez, amely a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozik (lásd ebben az értelemben a C-188/96. P. sz., Bizottság kontra V ügyben 1997. november 20-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-6561. o.] 24. pontját, valamint a C-189/02. P., C-202/02. P., C-205/02. P–C-208/02. P. és C-213/02. P. sz., Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. június 28-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-5425. o.] 453. pontját).
- 42 A jelen esetben a fellebbezésből egyértelműen kitűnik, hogy e két jogalap útján a Tanács lényegében arra a téves jogalkalmazásra mutat rá, amelyet a Törvényszék az EUMSZ 296. cikk tekintetében követett el azáltal, hogy elégtelennek ítélte a vitatott jogi aktusokban található indokolást N. Bambának a 2010/656 határozat II. mellékletében és az 560/2005 rendelet IA. mellékletében foglalt jegyzékekbe való felvételét illetően.
- 43 Ebből következik, hogy a fellebbezési jogalapok elfogadhatók.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

- 44 A Francia Köztársaság által támogatott Tanács az elsődlegesen hivatkozott első jogalapja keretében úgy érvel, hogy a megtámadott ítélet 54. pontjában a Törvényszék által megállapítottakkal ellentétben a vitatott jogi aktusokban található indokolás megfelelő.
- 45 A Tanács egyrészt azt állítja, hogy a vitatott határozat (2), (4), (6) és (7) preambulumbekzdése, valamint a vitatott rendelet (4) preambulumbekzdése a rendkívül súlyos elefántcsontparti helyzet részletes leírását tartalmazza, amely helyzet igazolta az ezen jogi aktusok mellékleteiben foglalt jegyzékekben említett személyekkel szemben hozott intézkedéseket.
- 46 Másrészt a Tanács azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 51. pontjában szereplő állítással ellentétben a vitatott jogi aktusok mellékleteiben szereplő, N. Bambára vonatkozó információk nem minősülnek homályos és általános megfontolásoknak, hanem azok megadják a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe való felvételének egyedi és konkrét okait. A Tanács hangsúlyozza, hogy N. Bamba valójában azért került ilyen intézkedések hatálya alá, mivel a *Le temps* hírlapot szerkesztő Cyclone sajtócsoport igazgatójaként részt vett a gyűléstre és erőszakra való nyilvános uszításban, valamint a 2010-es év végén történő elnökválasztásra vonatkozó félretájékoztatási kampányban. A Tanács ehhez hozzáteszi, hogy a *Le temps* hírlap által az elefántcsontparti választásokat követő eseményekben játszott szerep mind ebben az országban, mind külföldön közismert.
- 47 Hangsúlyozva, hogy a Tanács soha nem közölte vele a vitatott jogi aktusok elfogadására vonatkozó indokolás további elemeit – azokon kívül, amelyek az említett jogi aktusokban szerepelnek, és amelyek a Törvényszékhez benyújtott ellenkérelem alátámasztására előterjesztett sajtócikkben található – N. Bamba azt állítja, hogy Cyclone sajtócsoport igazgatói beosztására és az ezen jogi aktusok elfogadásának időpontjában az elefántcsontparti politikai háttérre való hivatkozás homályos, pontatlan és kategorikus megfontolásokból ered, amelyek nem minősülnek olyan megfelelő indokolásnak, amely lehetővé tenné számára a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek közé való felvétele okainak megértését és ezen intézkedések megalapozottságának vitatását, és amely lehetővé tenné a Törvényszék számára a jogszerűségi felülvizsgálat gyakorlását. A Törvényszék ebből következően helyesen állapította meg az indokolás elégtelenségét.
- 48 N. Bamba hozzáteszi, hogy a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe való felvétel indokolása megfelelő jellegének értékelését csak az érintett intézmény által az ezen intézkedések elfogadásának időpontjában figyelembe vett bizonyítékok alapján lehet elvégezni. Az ellentétes megoldást, amely engedélyezné az utólagos indokolást – amely indokolás vagy a vitatott jogi

aktus elfogadásának időpontjában még nem létező indokokat tartalmazna, vagy pedig olyan korábban is létező bizonyítékokra hivatkozna, amelyeket csak ezen elfogadás után terjesztenek elő – a tisztességes eljáráshoz való jog alapvető követelményének betartására tekintettel el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 49 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a sérelmet okozó jogi aktus indokolására vonatkozó kötelezettségnek, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elvből következik, a célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének vitatását uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa a jogi aktus jogszerűségét (lásd a C-199/99. P. sz., *Corus UK kontra Bizottság* ügyben 2003. október 2-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-11177. o.] 145. pontját, a fent hivatkozott *Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet 462. pontját, és a C-521/09. P. sz., *Elf Aquitaine kontra Bizottság* ügyben 2011. szeptember 29-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-8947. o.] 148. pontját).
- 50 Az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolásnak világosan és egyértelműen kell tartalmaznia a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését, oly módon, hogy az lehetővé tegye az érdekelt számára a meghozott intézkedések indokainak megismerését, az illetékes bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogköre gyakorlását (lásd többek között a C-539/10. P. és C-550/10. P. sz., *Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa* egyesített ügyekben 2012. november 15-én hozott ítélet 138. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 51 Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 40. pontjában hangsúlyozta, amennyiben az érintett személy a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozat elfogadását megelőzően nem rendelkezik a meghallgatáshoz való joggal, annál is inkább fontos az indokolási kötelezettség tiszteletben tartása, hiszen ez az egyetlen olyan biztosíték, amely legalább ezen határozat elfogadását követően lehetővé teszi az érdekelt számára, hogy érdemben érvényesítse a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket az említett határozat jogszerűségének vitatása érdekében.
- 52 Következésképpen a pénzeszközök befagyasztását előíró tanácsi aktus indokolásának, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában helyesen állapította meg, meg kell határozni azokat az egyedi és konkrét okokat, amelyek miatt a Tanács mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy az érintettel szemben ilyen intézkedést kell hozni.
- 53 Az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásnak azonban a szóban forgó jogi aktus jellegéhez és elfogadásának körülményeihez kell igazodnia. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy az indokolás megfelelőségét nemcsak a szövegére, hanem a körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére figyelemmel is meg kell vizsgálni (lásd többek között a C-367/95. P. sz., *Bizottság kontra Sytraval és Brink's France* ügyben 1998. április 2-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-1719. o.] 63. pontját, a fent hivatkozott *Elf Aquitaine kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 150. pontját, valamint a fent hivatkozott *Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa* egyesített ügyekben hozott ítélet 139. és 140. pontját).
- 54 Így különösen, a sérelmet okozó aktus indokolása megfelelő, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben hozzák meg, amely lehetővé teszi számára a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (a C-301/96. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-9919. o.] 89. pontja, valamint a C-42/01. sz., *Portugália kontra Bizottság* ügyben 2004. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-6079. o.] 69. és 70. pontja).

- 55 A jelen esetben egyrészt arra kell rámutatni, hogy a vitatott határozat (2)–(6) preambulumbekzdésében, valamint a vitatott rendelet (1)–(4) preambulumbekzdésében a Tanács ismerteti azt az általános összefüggést, amely miatt kiterjesztette az Elefántcsontparttal szemben bevezetett korlátozó intézkedések személyi hatályát. Ebből kitűnik, hogy ez az általános összefüggés – amely N. Bamba számára különösen a szakmai és személyes helyzetére tekintettel mindenképpen ismert volt – az említett országbeli helyzet súlyosságára, és arra a konkrét fenyegetésre vonatkozott, amelyet a béke- és a nemzeti megbékélési folyamat akadályozása a nemzetközi békére és biztonságra nézve jelent, és különösen azokra az akadályokra, amelyek az elefántcsontparti nép által a 2010. október 31-i és november 28-i választásokon kifejezett azon szuverén akaratot veszélyeztették, hogy A. Ouattarát jelöljék ki elnöknek.
- 56 Másrészt azon indokokat illetően, amelyek miatt a Tanács úgy vélte, hogy N. Bambának ilyen korlátozó intézkedések hatálya alá kell tartoznia, a jelen ítélet 20. pontjában ismertetett indokolás – amely a vitatott határozattal módosított 2010/656 határozat II. melléklete A. részének 6. pontjában és a vitatott rendelettel módosított 560/2005 rendelet IA. mellékletének 6. pontjában szerepel – olyan egyedi és konkrét tényeket határoz meg az általa végzett szakmai tevékenységre, a kiadói csoportra, a hírlapra és az érintett sajtótevékenységre és sajtókampányokra vonatkozóan, amelyek a Tanács számára az érdekeltnek az elefántcsontparti béke- és a megbékélési folyamat akadályozásában való részvételét jelentik.
- 57 A Törvényszék által megállapítottakkal ellentétben ez az indokolás lehetővé teszi annak megértését, hogy az egyedi és konkrét ok – amely a Tanácsot az N. Bambával szembeni korlátozó intézkedések elfogadására indította – abban áll, hogy az utóbbi a *Le Temps* hírlap kiadói csoportjánál betöltött, említett igazgatói beosztása miatt állítólag felelős a gyűlöletre és az erőszakra való nyilvános uszítási cselekményekért, valamint a 2010. évi elnökválasztással kapcsolatos félretájékoztatási kampányért, amely kampány ebben a hírlapban zajlott.
- 58 Amint azzal a Tanács érvel, N. Bamba számára ésszerűen nem lehetett ismeretlen, hogy azáltal, hogy a vitatott jogi aktusokban utalt a *Le Temps* hírlap kiadói csoportjánál az érintett által betöltött igazgatói beosztásra, ez az intézmény azt a befolyást és a felelősséget kívánta hangsúlyozni, amelyek ezen hírlap szerkesztői irányvonalára, és az elefántcsontparti választást követő válság során a hírlap által állítólag folytatott sajtókampányok tartalmára vonatkozóan az ilyen beosztásból feltételezhetően erednek.
- 59 Ezen utalások révén N. Bamba tehát olyan helyzetbe került, hogy érdemben vitathatta a vitatott jogi aktusok megalapozottságát. Ezen utalások alapján adott esetben vitathatta a vitatott jogi aktusokban említett tények helytállóságát, többek között azáltal, hogy tagadta, hogy a *Le temps* hírlap kiadói csoportjának igazgatója lenne, vagy hogy ilyen kampányok léteznének, vagy cáfolta az azokkal kapcsolatos felelősségét, vagy vitatta, hogy ezek a tények részben vagy egészben jelentőséggel bírnának, vagy azok az elefántcsontparti béke- és a megbékélési folyamat olyan akadályozásának minősülnének, ami igazolhatja a vele szembeni korlátozó intézkedések alkalmazását.
- 60 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy az indokolás kérdése, amely egy lényeges eljárási szabályra vonatkozik, elkülönül az állítólagos magatartás bizonyításának kérdésétől, amely a szóban forgó jogi aktus érdemi jogszerűségéhez tartozik, és magában foglalja az ezen jogi aktusban említett tények helytállóságának vizsgálatát, valamint ezen tényeknek az érintett személlyel szembeni korlátozó intézkedések alkalmazását igazoló tényeknek történő minősítését (lásd ebben az értelemben a C-66/02. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-10901. o.] 26. pontját és a C-548/09. P. sz., Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2011. november 16-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-11381. o.] 88. pontját).
- 61 Így a jelen esetben az indokolási kötelezettség tiszteletben tartásának vizsgálatát – amely annak felülvizsgálatára irányul, hogy a Tanács által a vitatott jogi aktusokban szolgáltatott információk elegendőek voltak-e azon tények megismerésének lehetővé tételéhez, amelyek miatt az utóbbi

N. Bambával szemben korlátozó intézkedéseket fogadott el – meg kell különböztetni az indokolás megalapozottságának vizsgálatától, amely adott esetben annak felülvizsgálatából áll, hogy a Tanács által hivatkozott tények bizonyítottak-e, és azok igazolhatják-e ezen intézkedések elfogadását.

- 62 N. Bamba azon érvét illetően, amely szerint a vele szemben hozott korlátozó intézkedésekre nem lehet utólagos indokolást adni, elegendő arra rámutatni, hogy a Tanács által a fellebbezésének mellékletében előterjesztett dokumentációnak nem a vitatott jogi aktusok utólagos indokolása célja, hanem annak bemutatása, hogy ezen jogi aktusok indokolása – azon összefüggésre tekintettel, amelyben a jogi aktusokat elfogadták – megfelelő volt.
- 63 A fenti megfontolásokból kitűnik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, azáltal hogy a megtámadott ítélet 54. és 56. pontjában azt állapította meg, hogy a vitatott jogi aktusok indokolása nem volt megfelelő ahhoz, hogy lehetővé tegye N. Bamba számára a jogi aktusok érvényességének vitatását, és a Törvényszék számára azok jogszerűségi vizsgálatának elvégzését.
- 64 Következésképpen a Tanács által elsődlegesen hivatkozott jogalap megalapozott és – anélkül, hogy vizsgálni kellene a Tanács által másodlagosan előterjesztett jogalapot – a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszék előtti keresetről

- 65 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdése második mondatának megfelelően a Bíróság a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.
- 66 A jelen esetben a Bíróságnak az az álláspontja, hogy az első fokon N. Bamba által benyújtott, a vitatott jogi aktusok megsemmisítésére irányuló kereset esetében a per állása lehetővé teszi a határozathozatalt, ennél fogva arról érdemben kell döntenie.
- 67 Ebben a keresetben N. Bamba két jogalapra hivatkozott. Az első jogalapot a védelemhez való jog és a tényleges jogorvoslathoz való jog megsértésére alapította. A jogalap három részből áll, amelyek a következőkön alapulnak: azon eljárás hiányán, amely lehetővé tenné N. Bamba meghallgatását és a szóban forgó jegyzékekből való törlésének érdemi kérelmezését, az e jegyzékekbe való felvételére vonatkozó részletes indokolás közlésének hiányán, és az e jegyzékekbe való felvétel elleni jogorvoslati lehetőségeknek és határidőknek az érintettel való közlésének hiányán. A második jogalap a tulajdonjog nyilvánvaló megsértésén alapul.

Az első jogalapról

Az első jogalap első részéről

- 68 N. Bamba azt állítja, hogy a vitatott rendelet egyáltalán nem rendelkezik olyan eljárásról, amely biztosítaná számára a védelemhez való jog tényleges gyakorlását. Az említett rendelet ugyanis nem rendelkezik sem az érintett meghallgatáshoz való jogáról, sem olyan eljárásról, amely lehetővé tenné számára, hogy érdemben kérje a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek e renDELETEhez mellékelt jegyzékekből történő törlését.
- 69 N. Bamba először is úgy érvel, hogy a vitatott rendelet nem határozza meg azokat a szabályokat, amelyek alapján a Tanácsnak érvényben kellene tartania vagy módosítania kellene a valamely személynek a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe történő felvételéről szóló döntését. N. Bamba ebben a tekintetben egyrészt arra mutat rá, hogy az 560/2005 rendelet 11a. cikkének (4) bekezdése szerinti felülvizsgálathoz – amely rendelkezést a vitatott rendelet

illesztette be az előbbi rendeletbe – nem társul semmilyen indokolási követelmény, és annak semmilyen határideje nincs, ezért a Tanács arra is szorítkozhat, hogy a törlés iránti kérelemre csak röviden válaszol, sőt arra egyáltalán nem válaszol. N. Bamba másrészt hangsúlyozza, hogy az 560/2005 rendelet 11a. cikkének (6) bekezdése szerinti rendszeres felülvizsgálatot nem egészíti ki a Tanács azon kötelezettsége, hogy az új határozatot közölje az érintettekkel, és ebből következően felhívja őket új észrevételek előterjesztésére.

- 70 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy az 560/2005 rendelet 11a. cikkének (4) bekezdése, amelyet ebbe a rendeletbe a vitatott rendelet 1. cikkének 7. pontja illesztett be, úgy rendelkezik, hogy a Tanácsnak felül kell vizsgálnia a valamely személyt a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá vonó döntését, és erről értesítenie kell az érintettet, amennyiben észrevételeket tesznek, vagy új érdemi bizonyítékot nyújtanak be. A 2011. január 18-án közzétett értesítés megjelöli az érintett személyek, így N. Bamba azon lehetőségét is, hogy az igazoló iratok csatolása mellett kérvényezzék a szóban forgó jegyzékekbe való felvételükről szóló döntés felülvizsgálatát.
- 71 Ezenkívül az 560/2005 rendelet 11a. cikkének (6) bekezdése szerint – amelyet szintén a vitatott rendelet 1. cikkének 7. pontja illesztett ebbe a rendeletbe – „az IA. mellékletben foglalt jegyzéket rendszeresen, legalább 12 havonta felül kell vizsgálni.”
- 72 N. Bambának az ezen felülvizsgálati eljárásokra és a rendszeres felülvizsgálatok állítólagos hiányosságaira vonatkozó érveit illetően hangsúlyozni kell, hogy N. Bamba a jelen keresetet a vitatott jogi aktusokkal szemben terjesztette elő, mivel őt ezekkel a jogi aktusokkal első ízben vették fel a 2010/656 határozat II. mellékletében és az 560/2005 rendelet IA. mellékletében szereplő, a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedés hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe. Amint azt a Tanács megjegyezte, a jelen eset tehát nem vonatkozik az N. Bambát korlátozó intézkedések hatálya alá vonó, eredeti határozat felülvizsgálatának a Tanács által megtagadására, és ezen intézmény olyan határozatára sem, amely a felülvizsgálatot követően továbbra is szerepelteti az érintettet az említett jegyzékekben. Ezek az érvek tehát irrelevánsak.
- 73 Másodszor N. Bamba azt állítja, hogy a vitatott rendelet semmilyen időpont vonatkozásában – sem az eredeti felvétel során, sem a felülvizsgálat szakaszában – nem rendelkezik arról, hogy az érintetteket meg kellene hallgatni a velük szemben hozott intézkedésekről.
- 74 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott jogi aktusok által követett célkitűzés elérése érdekében az szóban forgó korlátozó intézkedéseknek jellegüknél fogva meglepetésszerűnek kell lenniük. A Tanács emiatt nem volt köteles meghallgatni N. Bambát a nevének a szóban forgó jegyzékbe történő eredeti felvétele előtt (lásd ebben az értelemben a C-402/05. P. és C-415/05. P. sz., Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-6351. o.] 340. és 341. pontját, valamint a C-27/09. P. sz., Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ügyben 2011. december 21-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-13427. o.] 61. pontját).
- 75 Egyébiránt a jelen ítélet 72. pontjában kifejtettekkel megegyező érvek miatt nincs jelentősége az N. Bamba által a meghallgatáshoz való jogra alapított érvnek, amennyiben az a felülvizsgálati eljárásra vonatkozik.
- 76 A fenti megfontolásokra tekintettel el kell utasítani az első jogalap első részét.

Az első jogalap második részéről

- 77 N. Bamba úgy érvel, hogy a vitatott jogi aktusok nem írják elő a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe történő felvétel részletes indokolásának közlését.

78 Mindazonáltal a jelen ítélet 55–59. pontjában ismertetett megfontolásokból kitűnik, hogy a vitatott jogi aktusok megfelelően indokolják az N. Bambát a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeknek az említett jogi aktusok mellékletében foglalt jegyzékeibe felvevő döntést. Következésképpen az első jogalap második részét el kell utasítani.

Az első jogalap harmadik részéről

79 N. Bamba azt állítja, hogy a vitatott jogi aktusok nem írják elő az ezen jegyzékekbe való felvétel elleni jogorvoslati lehetőségeknek és határidőknek az érintett személlyel való közlését, és azok tájékoztatást sem tartalmaznak ebben a tekintetben. Az említett jogi aktusok szerint ezekről a kérdésekről az érintett személynek kell tájékozódnia, ami ellentétes lenne az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény 6. cikkével.

80 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy a 2011. január 18-án közzétett értesítésben a Tanács megemlítette annak a lehetőségét, hogy a határozatát az érintett személyek és szervezetek „az [EUMSZ] 275. cikk második bekezdése és az [EUMSZ] 263. cikk negyedik és hatodik bekezdése szerinti feltételek alapján megtámadhatják az Európai Unió Törvényszéke előtt”.

81 Ez az tájékoztatás, együttesen az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében foglalt pontosításokkal, alkalmas volt arra, hogy lehetővé tegye N. Bamba számára a szóban forgó jegyzékekbe történő felvételének vitatására rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeknek, valamint a keresetindítási határidő lejáratási időpontjának meghatározását, amit egyébiránt az a tény is megerősít, hogy a keresetét az e rendelkezésben megszabott határidőben nyújtotta be.

82 Az első jogalap harmadik részét következésképpen el kell utasítani.

83 Következésképpen az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második jogalapról

84 N. Bamba, miközben megerősíti, hogy nem vitatja a vitatott jogi aktusokkal követett célkitűzést, azt állítja, hogy ezek az aktusok aránytalan mértékben sértik a tulajdonhoz való jogát, mivel nincs lehetősége arra, hogy az ügyével érdemben az illetékes hatóságokhoz fordulhasson. Az említett jogi aktusok a pénzeszközök teljes befagyasztását írják elő, anélkül hogy olyan tényleges eljárási garanciákról rendelkeznének, amelyek lehetővé tennék számára ezen intézkedés vitatását.

85 Ebben a tekintetben kitűnik a második jogalapban a fent hivatkozott Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 368–371. pontjára történő hivatkozásból – amelyben a Bíróság az érintett tulajdonhoz való jogának jogellenes korlátozását állapította meg, mivel vele szemben azon eljárási garanciák biztosítása nélkül fogadták el a korlátozó intézkedéseket, amelyek lehetővé tették volna számára, hogy az ügyével illetékes hatósághoz fordulhasson –, hogy N. Bamba a jelen ügyben a tulajdonhoz való joga megsértésének fennállását az ilyen garanciák állítólagos hiányából kívánja levezetni.

86 Márpedig, amint az az első jogalap különböző részeinek vizsgálatából kitűnik, a Tanács – amelynek a vitatott jogi aktusok elfogadása előtt nem kellett meghallgatnia N. Bambát – a vitatott jogi aktusokban megfelelő indokolást adott ahhoz, hogy N. Bamba számára lehetővé tegye, hogy az uniós bíróság előtt érdemben vitathassa azon korlátozó intézkedések megalapozottságát, amelyek hatálya alá tartozik. A jelen ügy tehát különbözik a fent hivatkozott Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet tényállásától.

- 87 Az N. Bambával szemben hozott korlátozó intézkedésekre vonatkozó tanácsi iratokhoz való esetleges hozzáférés iránti jogot illetően a jelen esetben elegendő arra rámutatni, hogy az érintett nem állítja azt, hogy a szóban forgó intézménytől ilyen hozzáférést kért volna (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 92. pontját).
- 88 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy mind a 2010/656 határozat, mind az 560/2005 rendelet előírja a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékének rendszeres felülvizsgálatát. Egy ilyen felülvizsgálat végén a 2010/656 határozat végrehajtásáról szóló, 2012. március 8-i 2012/144/KKBP végrehajtási határozatban (HL L 71., 50. o.) és az 560/2005/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 2012. március 8-i 193/2012/EU végrehajtási rendeletben a Tanács azt állapította meg, hogy már nem indokolt N. Bambát e jegyzékekben szerepeltetni.
- 89 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.
- 90 A fenti megfontolások egészére tekintettel egészében el kell utasítani az N. Bamba által előterjesztett keresetet.

A költségekről

- 91 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikke, amelyet e szabályzat 184. cikke (1) bekezdésének értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az (1) bekezdésében akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az említett rendelet 140. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.
- 92 A Bíróság, mivel helyt adott a Tanács fellebbezésének, és elutasította az az N. Bamba által a vitatott jogi aktusokkal szemben előterjesztett keresetet, a Tanács kérelmének megfelelően N. Bambát kötelezi a saját költségeinek viselésén túl a Tanácsnak a jelen fellebbezés, valamint az elsőfokú eljárás keretében felmerült költségei viselésére.
- 93 A Bíróság, illetőleg a Törvényszék előtt beavatkozóként eljáró Francia Köztársaság és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének T-86/11. sz., Bamba kontra Tanács ügyben 2011. június 8-án hozott ítéletét hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Bíróság Nadiany Bamba keresetét elutasítja.**
- 3) A Bíróság N. Bambát kötelezi a saját költségeinek viselésén túl az Európai Unió Tanácsának a jelen fellebbezés, valamint az elsőfokú eljárás keretében felmerült költségei viselésére.**
- 4) A Francia Köztársaság és az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások